

Tο ταξίδι με το τρενάκι του τρόμου συνεχίζεται κι όπως όλα δείχνουν θα φτάσει σύντομα σε αποφασιστική στροφή. Όλο και περισσότερα διεθνή MME προβλέπουν ότι η Ελλάδα θα χρεοκοπήσει σύντομα, ενώ χαρακτηριστικές είναι κι οι προτροπές των μεγάλων επενδυτικών οίκων: επενδύστε στη χρεοκοπία της Ελλάδας.

Το μόνο που έχει απομείνει είναι να γίνουν οι σχετικές ανακοινώσεις, καθώς δεν είναι λίγοι αυτοί που επιψένουν ότι η χρεοκοπία έχει συμβεί εδώ και καιρό κι απλά δόθηκε χρόνος στις ευρωπαϊκές τράπεζες ώστε να ξεφορτωθούν όσο περισσότερο ελληνικό χρέος μπορούσαν, από αυτό που είχαν στις θυρίδες τους.

Τις κρίσιμες αυτές ώρες - μην ξεχνάμε πως διάργουμε το... κοσμογονικό 2012 - δεν υπάρχει κάποιος να πει το αυτονόπτο: Δυστυχώς χρεοκοπήσαμε! Όμως, αυτή είναι η πικρή αλήθεια των σημερινών κοινωνιών, κρατών και ατόμων. Ολόκληρου του υλιστικού οικοδομήματος που έχει θέσει στο περιθώριο τον άνθρωπο, τις ανάγκες και τις ελευθερίες του. Έχουμε χρεοκοπήσει σαν πολιτισμός και μας γλυκαίνει η αποχαύνωση του μέτριου. Παραχωρούμε χώρο, χρόνο κι ελευθερίες για το τίποτα κι έχει εκλειψει ο πραγματικός σεβασμός προς τη ζωή και τη δημιουργία. Για όλο αυτό που οι πρόγονοί μας ονόμασαν «κόσμο» γιατί το θεωρούσαν κόσμημα. Χάσαμε αυτή την αίσθηση, την επαφή με το φυσικό περιβάλλον και τους συνανθρώπους μας και μοιραία δημιουργήσαμε χρεοκοπημένες κοινωνίες και σχέσεις.

Χρεοκοπήσαμε από τη στιγμή που τα κράτη κι οι πολίτες τους έγιναν έρμαιο στις πολυεθνικές και στις τράπεζες. Από τότε που οι πολιτικοί εξαγοράζονται ή διορίζονται από τα μεγάλα οικονομικά και τραπεζικά τραστ κι οι λαοί εκπροσωπούνται από πρεζάκια της εξουσίας που ξεπουλάνε τα πάντα για τη δύση τους. Από τη στιγμή που η εικονική πραγματικότητα της παγκόσμιας οικονομίας [με την φούσκα του χρέους σε χρήμα που δεν τυπώθηκε ποτέ] υποθίκευσε τις περιουσίες, τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών-πελατών. Χρεοκοπήσαμε γιατί σκεφτόμαστε στενόμυαλα κι εγωιστικά, προτάσσοντας πάντα το ατομικό συμφέρον και θυσιάζοντας τη μεγάλη εικόνα.

Χρεοκοπήσαμε σαν Έλληνες γιατί δεν ακολουθήσαμε ΤΙΠΟΤΑ από αυτά που εμείς διδάξαμε στην οικουμένη. Γιατί απαρνηθήκαμε τις ρίζες και τις παραδόσεις μας για ξενόφερτους Μεσσίες. Γιατί δημιουργήσαμε ένα κράτος-Βαθυλωνία που δυσφημεί το ελληνικό όνομα.

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Γράφει ο Παναγιώτης Νικολάου

Δυστυχώς χρεοκοπήσαμε!

ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

Όταν έγινε η πρώτη διάσπαση του ατόμου και κατασκευάστηκε η ατομική βόμβα ο Αίζενχάουερ δήλωσε: «Σήμερα ευρισκόμεθα στα προπύλαια της ελληνικής μαθηματικής».

Με αυτόν τον τρόπο χαιρέτισε την είσοδο στην πυρηνική πραγματικότητα ο Αμερικανός πρόεδρος, αναγνωρίζοντας το μεγαλείο της ελληνικής σκέψης.

Σήμερα, λίγες μόνο δεκατίες μετά τη δήλωση του Αίζενχάουερ, η Ελλάδα και τα μαθηματικά (της) χρησιμοποιούνται για να δυσφημίσουν τη χώρα και τους κατοίκους της και να δώσουν άλλοθι στα παγκόσμια κυβερνεία. Κι αυτό δεν είναι τίποτα. Σήμερα ευρισκόμεθα στα προπύλαια μόνο της οικονομικής κατοχής...

ΣΤΑ ΓΡΗΓΟΡΑ

• Η αθηναϊκή εφημερίδα «Espresso» έκανε πρώτο θέμα το ρεπορτάζ του ΚΟΣΜΟΥ. Λέτε να το δούμε σε παροικιακή εφημερίδα από τους γνωστούς αντιγραφές; Πλάκα θα έχει!

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Εκ παραδομής γράφτηκε (στις 29 Δεκεμβρίου 2011) ότι ένας από τους επιτυχόντες του Ελληνικού Ανοιχτού Πανεπιστημίου Σίδνεϊ ήταν ο Γιώργος Αλαμπασίνης. Το σωστό όνομα είναι Ιωάννης Αλαμπασίνης και το διορθώνουμε σήμερα.

Γιατί έχουμε μία πατρίδα που δεν κυβερνιέται από εμάς κι επιμένουμε να την κρατάμε δέσμη με την ψήφο και την αδιαφορία μας. Γιατί έχουμε φτιάξει απάνθρωπες κοινωνίες, στις οποίες οι σχέσεις συνθλίβονται.

Χρεοκοπήσαμε πρώτα από όλα πνευματικά κι ιθικά. Ξεπουλήσαμε άρον άρον τις ρίζες, τις παραδόσεις και τα χαρακτηριστικά μας, προς χάριν μίας καταναλωτικής ευδαιμονίας. Ισοπεδώσαμε τις έννοιες της οικογένειας και της φυλής και γίναμε κάποιοι άλλοι.

Στην Ελλάδα, χρεοκοπήσαμε και σαν κυβέρνηση. Το σωσίβιο «Λουκάς» δεν φαίνεται ικανό να κρατήσει για πολύ κι έχει απωλέσει ήδη την εμπιστοσύνη της κοινής γνώμης. Η τρόικα θρίσκεται και πάλι στην Αθήνα, κάποια στιγμή θα γίνουν και εκλογές - Μάρτιο ή Απρίλιο, θα δείξει - όμως το πιο πιθανό είναι τα σημαντικότερα να προκύψουν πολύ νωρίτερα.

Χρεοκοπήσαμε και σαν ΠΑΣΟΚ. Η διετία της απόλυτης καταστροφής έχει συρρικνώσει το Κίνημα τόσο δημοσκοπικά, όσο κι από συνέδοση του λαού, όμως ο Γιώργος συνεχίζει να υπεκφεύγει και να παιζει τις καθυστερήσεις. Ούτε στο Εθνικό Συμβούλιο ξεκαθάρισε τι θα κάνει κι άλλα δείχνουν πως επιμένει στο μοντέλο της διαρκίας, με τον ίδιο πρόεδρο του Κινήματος και τον Ευάγγελο Βενιζέλο μπροστά στις επερχόμενες εκλογές. Η χρεοκοπία του ΠΑΣΟΚ, όμως, είναι σήμερα δεδομένη κι η εκλογική συντριβή φαντάζει αναπόφευκτη. Με ή χωρίς διαρκία, με ή χωρίς τον Γιώργο.

Χρεοκοπήσαμε και σαν Αριστερά, γιατί μπροστά στην ιστορική πρόκληση της εκλογικής συνεργασίας με εφικτό στόχο τον σχηματισμό κυβέρνησης, το κάθε κόμμα τυρβάζει περί άλλων. Φαίνεται πως όλος ο καβγάς γίνεται για τη εξουσιαστικό κι όχι για το ιδεολογικό πάπλωμα, όμως δεν μπορείς μια ζωή να θρίσκει δικαιολογίες για να μην αναλαμάνεις ευθύνες...

Είναι καιρός να αναγνωρίσουμε την χρεοκοπία μας και να μην στρουθοκαμπλίζουμε. Όμως, με όλα αυτά δεν ξέρω τι είναι προτιμότερο. Να υποστώ να δω την ταινία για τη ζωή και τη δράση της Μάργκαρετ Θάτσερ ή να θυτιστώ κι εγώ σε άλλους κόσμους (dementia ή ότι άλλο), όπως η Σιδηρά Κυρία;

Ή να πιστέψω τις «δηλώσεις» Κίσινγκερ ότι πρέπει να ετοιμαζόμαστε για πόλεμο; Για ποιον πόλεμο μιλάμε, για αυτόν που μαίνεται; Ή για την Άλωση;

